

Р Е Ш Е Н И Е
№ 171

гр.Перник, 27 май, 2009 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на двадесет и
шести май две хиляди и девета година в състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при секретаря Е.В. и в присъствието на прокурора

.....
,
като разгледа докладваното от съдията административно дело № 206 по описа
за 2009 година на Административен Съд - Перник и за да се произнесе, взе
предвид следно:

Производството е по реда на чл.145 ^и сл- от АПК във вр. с чл.118 от КСО.
Делото е образувано по жалба на А.С.Т. *** против решение №
*****/08.04-2009 г. на ръководителя на ТП на НОИ гр. Перник, с което е
потвърдено разпореждане № *****/30.09.2008 г. на длъжностното
лице по пенсионно осигуряване.

С атакуваното решение е отказано на жалбоподателя да получи добавка
към личната си пенсия по реда на чл.9 от закона за политическата и гражданска
реабилитация на репресираните лица /ЗПГРРЛ/, като административният
орган е приел, че не е налице политическа репресия по смисъла на закона.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно на всички
основания посочени в чл.146 от АПК.

Ответникът по жалбата - ТП на НОИ чрез процесуалния си представител
оспорва жалбата . Моли съда да потвърди обжалваното решение като правилно
и законосъобразно.

Административен съд - Перник , след като се запозна с материалите
представени по делото, становищата на страните и извърши проверка на
оспорвания административен акт по реда на чл.168, ал.1 от АПК , прие за
установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е допустима , подадена е в законоустановения срок от лице което
има правен интерес да обжалва. Обжалва се акт, който подлежи на съдебен
контрол - решение на ръководителя на ТП на НОИ гр. Перник.

Разгледана по същество жалбата се явява неоснователна по следните
съображения:

Жалбоподателят А.С.Т. е получавал лична пенсия за инвалидност, а от
1.XI.07 г. получава пенсия за ОСВ, към която се изплаща социалната пенсия за
инвалидност. С молба вх. № 9669/31-03-2008 г. до ТП на НОИ е поискал да му
бъде отпусната добавка към нея, на основание чл.9 ^{от} Закона за политическата
и гражданска реабилитация на репресираните лица /ЗПГРРЛ/, като твърди, че
е политически репресиран.

За докаже качеството си на репресирано лице Т. е приложил по делото
присъда № 97 от 8.XII.1969 г. на г. на Благоевградски окръжен съд съд по
н.о.х.д.№ 288/1969 г., с която е признат за виновен за извършени
престъпления по чл.279, ал. 1 и чл. 361, ал. 1 от НК , за това че през месец юли
1969 г. се е отклонил от военна служба и през м. август с.г. е излезнал през

границата на страната без разрешение на надлежните власти.

Наложено му е наказание "две години лишаване от свобода". Наказанието е изтърпяно ефективно, видно от приложеното писмено доказателство - удостоверение от ГД "ИН".

Жалбоподателят е подал заявление до административния орган, вх. № 9669/31.ІІІ.08 г. за отпускане на добавка към личната пенсия по реда на чл. 7 /?/, чл.9 от ЗПГРРЛ.

По направеното искане административният орган се е произнесъл с разпореждане № *****/30.09.2008 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване. С него е отказано отпускането на поисканата добавка с мотив ,че Т. е изтърпял наказание лишаване от свобода за престъпление , което не може да се квалифицира като незаконна репресия основана на произход, политически или религиозни убеждения.

Отказа на длъжностното лице по пенсионно осигуряване е обжалван по реда на чл.117, ал.1 т.2 от КСО. Ръководителят на ТП на НОИ се е произнесъл с решение № *****/08.04.2009 г. и е потвърдил отказа. Изложени са подробни мотиви относно неприложимостта на чл.9 от ЗПГРРЛ по отношение на искането до административния орган на жалбоподателя.

Кръгът на правоимащите лица, които могат да получат добавка към личната си пенсия поради обстоятелството ,че са били репресирани заради техния произход , политически убеждения и религиозни вярвания в периода 12.09-1944 г.-10.11.1989 г. е очертан изчерпателно в чл.9 ^{вЪВ} вр.с чл.1 от ЗПГРРЛ.

Правото на добавка към пенсията по чл.9 ^{от} ЗПГРРЛ не е право на всички лица , осъдени за бягство през границата както и за отклонение от военна служба, без оглед на обстоятелствата при които е извършено деянието, а само на тези при които този опит за бягство и последващото го осъждане са осъществени при обстоятелства , свързани с техния произход , политически убеждения или религиозни вярвания.

В конкретният случай жалбоподателя не се включва в кръга лица определени от закона. Доказателствата по делото безспорно установяват, че бягството е по „лични причини". В присъдата на лицето е записано, че: „не е имал изобщо намерение да се явява пред военните власти, а е тръгнал от Бургас, за да премине границата в района на Благоевградски окръг" . Нещо повече наказващия съд при индивидуализация на наказанието е определил размера му при превес на смекчаващи вината обстоятелства, но е отчел обществената опасност на дееца - "недисциплиниран младеж". Наказващият съд не споменава, че престъпленията са извършени по политически, етнически или религиозни подбуди.

При тези данни по делото съдът намира ,че ръководителят на ТП на НОИ правилно и законосъобразно е отказал да отпусне добавка по чл.9 ^{от} ЗПГРРЛ, като е оставил без уважение жалбата на А.Т., срещу разпореждането на органа по пенсионното осигуряване. За решаващият състав е без значение приложената към административната преписка заповед № РД -226/19.V.08 г. на областен управител - област Перник, като неотнормативна към обжалвания акт, както и не следва да се обсъжда представеното удостоверение за идентичност на имена, което не е предмет на довод за търпяна етническа репресия.

Освен това в тежест на лицето , което търси добавка по чл.9 ^{от} ЗПГРРЛ е да докаже ,че осъждането му на лишаване от свобода е било по политически причини произход или религиозни убеждения. В случая такива доказателства не са представени , в жалбите на А.Т. пред административния орган и пред съда се съдържат само неговите твърдения за впечатление от политическа репресия осъществявана в годините когато е извършил и двете наказуеми деяния.За действителните причини на осъждането при наличието на писмени

доказателства следва да се съди от мотивите на приложената по делото присъда , а в конкретният случай те не съдържат данни за политическа репресия.

Не са налице предпоставките за отпускане на исканата добавка, тъй като жалбоподателят не е претърпял незаконна репресия заради политически или религиозни убеждения или заради своя произход. При отсъствие на материално правни предпоставки, с осъществяването на които е свързано настъпването на благоприятните правни последици по чл.9 от ЗПГРРЛ за жалбоподателя не е възникнало право на добавка към пенсията по този ред. Предвид изложеното съдът намира за неоснователни обстойно развитите в жалбата доводи за постановяване на оспорения административен акт при съществени нарушения на административно производствените правила, в противоречие с материално правни разпоредби и несъответствие с целта на закона.

Оспорваното решение на ръководителя на ТП на НОИ е акт, който съдържа мотиви в обстоятелствената си част, позовава се на правно релевантни факти , които са установени с приложените към административната преписка писмени доказателства. Административният орган обстойно е коментирал съдържанието на присъдата в нейната цялост , както и приложените по късно доказателства и е стигнал до правилният извод ,че жалбоподателя не попада в кръга на лицата определени в чл.9 от ЗПГРРЛ. В решението е отговорено на всяко възражение на жалбоподателя. Излагането на подробни мотиви дава възможност на съда да осъществи без затруднение контрола за законосъобразност.

Оспореното с жалбата решение е издадено от компетентен административен орган в предписаната от закона форма , при правилно прилагане на материалният закон и спазване на процесуалните правила за издаването му, като е съобразен с целта на закона. В този смисъл акта се явява законосъобразен и не е налице нито едно от посочените в чл.146 от АПК основания за порок на издаденият административен акт.

След като е обсъдил представените по преписката доказателства и при правилното приложение на материално правните разпоредби административният орган е постановил един правилен акт който следва да бъде потвърден.

С оглед изхода на делото и съобразявайки разпоредбата на чл.143, ал-4 от АПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати в полза на ТП на НОИ гр. Перник, сумата от 150 /сто и петдесет / лв. представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А.С.Т. ***, против решение № *****/08.04.2009 г. на ръководителя на ТП на НОИ гр. Перник, с което е потвърдено разпореждане № *****/30.09.2008 г. на дажностното лице по пенсионно осигуряване, с което му е отказана добавка към личната пенсия на основание чл.9 от ЗПГРРЛ.

ОСЪЖДА, А.С.Т.,*** да заплати на ТП на НОИ гр. Перник сумата от 150 лв. представляващи юрисконсултско възнаграждение

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: